

PREU : 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 En Barcelona . . . . . Ptas. 2 trimestre
 Fora ciutat . . . . . » 2 »
 Los suscriptors del interior reben las obras del
 : : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR
 D. Joan Brú Sanclement
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 Carrer de las Cabras, 13, 2^{on} (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO
 Número corrent . . . . . 15 cénts.
 Los números atrassats son al mateix
 : : : : : preu y sense folletí : : : : :

ÚLTIM FOLLETÍ • Lo Marit de la Difunta • FRANCISCO FIGUERAS

NOSTRA CAMPANYA

Nos referim á la del descobriment del plagi teatral que aquets dias ha vingut preocupant l' atenció de tots los que s' interessan per la dignitat del teatro de la terra.

Tothom sab, lo com y per qué nos la emprenguerem, ben públich es quan plenament deixarem demostrat que *La Suripanta* no era original d' aquell senyor quin groller procedir en tals assumptos tothom coneix.

Que aixó quedá ben demostrat, fins lo mateix plagiari n' está confés, y per lo tant cap més paraula tindriam d' anyadir referent al particular y sols ho farem pera tancar de cop ab qui no mereix ni 'ls honors de la resposta, ja que de res es digne qui surt en defensa del que tantas y repetidas vegadas s' apropia com á seu, lo talent dels altres.

Un periódich qu' estira y arronsa sas dimensions al igual que la consciència dels que 'l redactan y que fins en demostració de sa ficsesa de principis ni surt al dia que promet, s' ha atrevit á propalar calumnias per ell inventadas. Ab l' afany de passar per burro, y á fé que no necessitava tal cosa per demostrarho, ja que confesa no saber escriurer un nom que ha llegit de sobras, ha volgut atribuirnos cosas que jamay havem dit.

Vegis lo que referent á la traducció de *Les Vacances du Mariage* publicarem en nostre número 164 corresponent al 30 del passat més de Mars:

«Ha quedat terminada la traducció al català de la bonica producció francesa *Les Vacances du Mariage*.

»Lo trevall ha estat á càrrech de D. Joseph Ximeno, qui l' ha batejat ab l' apropiat títul de *Campana matrimonial*. Provablement se representarà aviat en un de nostres teatros, ab la deguda autorisació dels autors.»

Nostres estimats lectors que sabrán més gramática que aquell plagiari y 'l desconegut individuó que 'l defensa, dirán si en lo tal anunci hi ha cap més afirmació que la d' haver quedat llesta la traducció.

Referent al permís ben clar se diu: *Provablement se representarà aviat en un de nostres teatros, ab la deguda autorisació dels autors*. Lo qual vol dir aquí y per tot arreu: *Si nosaltres ho representem, no farém com aquell fulano que ho fa sense consentiment dels verdaders autors*.

Y que la tal representació era provable y casi s' hauria pogut assegurar, ben demostrat queda ab las gestions que com ja es vell y tothom sab varem verificar, ab l' únich desitj de poguer presentarla al públich y ferli saborejar, ja fos en lo llibre ja fos á las taulas, totas las bellesas ab que l' adornaren sos autors, y que aixís poguessin públicament cotejarse las escassas pero barrueras variacions introduhidas en lo desarreglo que s' estrená al teatro Romea.

Que aixó es lo que més por va ferli al Sr. Ferrer, ben clarament ho té demostrat ab sas gestions fetas pera lo permís, portantsho callat, fins que nosaltres mateixos ho havem descubert á tothom, posantlo en lo ridícul que ab afany volgué ocultar.

No vegé devant d' ell altre nuvol que 'l que se li formava ab lo sol avís de que provablement s' estrenaria *Campana matrimonial*, y á tota costa era precís que l' amenassat coteig no pogués ferse.

Ja coneixen nostres lectors los telégramas ab que 'ls autors respongueren á nostra gestió referent al particular.

Pagar 60 franchs per representació. ¿Es á dir, després de restituilshi la alhaja que 'ls havian fet fonedissa, afegirhi diners á sobre? Aixó al interfecte, sí, en bonhora, á n' aquest li convenia acceptar qualsevol plan per desventatjós que sigués, y fins admetrer la imposició que li feren de pagar 500 franchs, lo que á nosaltres nos oferiren per 300.

¿Qué ab aixó se declarava confés del furt que havia tingut la pretensió de negar? Conforme, la qüestió estava en que may per may cap públich pogués congregarse en algun teatro á sentir los tochs de *Campana matrimonial*, quinas battalladas haurian repercutit ab total aplastament de la ja oscada fama del desacreditat autor dramátich.

Que 'ls autors francesos han volgut á l' hora que treurer profit humillar al plagiari, be prou que 'ns ho expressan en la carta que 'ns enviaren dissapte passat; carta que posa al tal subjecte en l' estat més humillant que 'n aquesta classe d' assumptos s' haigi trovat ningú al mon; carta que 'ls que á son plaher

vulguin saborejarla no tenen més que arribarse á n' aquesta Redacció que á tot-hom se mostra; carta que determinem no insertar perque á lo que per nosaltres se refereix no necessitem la defensa de cap foraster pera demostrar que tots nostres actes han sigut honrats. Y si bé es molt cert que sentim plaher en donar satisfaccions al públich, sempre noble y honrat, no 'ns plau ni necessitem donarne cap á n' aquets individus, pero afortunadament escassos, que no solsament s' apropien lo dels altres, sino que després pretenen fer passar com á cosa lògica y corrent lo que 'n totas las parts del mon constitueix un fet ilegal, sense considerar que la societat en que viuhem, no está tan corrompuda ni 's trova en l' estat de desmoralisació qu' ells se pensan.

Y vegis si havem conseguit en nostre campanya més de lo que podiam esperar.

En primer lloch, posar una vegada més en evidencia al sens igual plagiari, conseguint que per primera vegada s' hagi apresurat á restituir lo que havia prés... y que aixó últim es molt més serio de lo que sembla, perque si tingués de ferho ab tot lo que no es seu, ja se li havia girat feyna pera rato.

Igualment nos ha demostrat que no ha trovat rehabilitació possible en tots los passos que ha vingut donant. En lloch d' aconsellarse ab lo silenci ó 'l bon sentit, ha volgut fer com los mals polemistas que sempre treuhen á colació assumptos que no venen al cas.

Pera respondrer á tot lo nostre, se n' ha anat á buscar permisos, á embolicar autoretts de quarto 'l rengle, á inventar escritors que no existeixen, á demostrar que no sab lo que 's pesca quan tradueix del francés, á recorre redaccions, á fer de bó pera cert aucell tísich y escanyolit buscantli novas impremtas, á reclamar fins l' ausili de *criadas*, etc., etc. Total res, emfarfegar al igual que va fer ab *Les Vacances* pera que no las coneguesin. Pero aixís mateix, tot li ha resultat inútil, may ha pogut desvirtuar la vritat, la vritat es com lo suro y en lo mar de las mentidas sempre sura.

Y per més que rasquí y per més que fassi, nostra denuncia li ha caigut á sobre com taca d' oli y ni tots los pots de bencina que puguin proporcionarli sos *desinteressats* amichs, ni per més que restregui, lo qu' es aquell tó flamant y original no 'l tornarà á treurer, sempre 'l tindrà borrós.

¡Prou qu' ho sab! Ja veurém aquell home que ni una sola vegada tingué la noblesa, al anunciarse una obra, de dirnos que no fos seva, ara vindrá á confessarho per endevant; ara ja está convensut que si no ho fes aixís tampoch ningú se 'l creuria.

Y gracias que ab tot y declararho, trovi empresa formal que las hi admeti, perque també podria ser que algun dia, volguent vindicarse de la falsa situació en que tant sovint las ha colocat, li diguessin: Ep mestre, del nostre públich, no se 'n burla ningú... Ja hi ets de més, no es just que 'l jornalер pagui tas usurpacions ab los diners que ha guanyat legalment ab la suor del seu front.

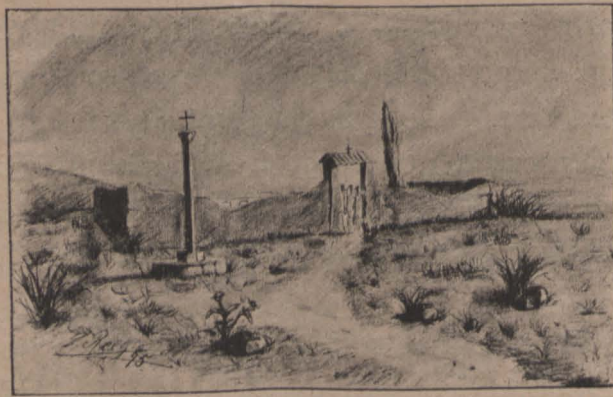
Y per acabar y no insistir, que ja se sab que ab aixó de tenir vergonya se n' ha de venir de mena:

¿Qué 'ns varem proposar en nostra declaració? Demostrar á tot lo mon que *La Suripanta* era un plagi fet á *Les Vacances*, y com que aixó ho havem provat fins á la societat, no creyem necessari que 'l pataleig d' un vulgar plagiari mereixi ja desde avuy la més insignificant resposta de nostra honrada publicació.

Nostres lectors poden estar segurs que no 'ls molestarém ni convertirém en safreig lo que 'n tots conceptes creyem digne de més elevada missió.

J. XIMENO PLANAS.

FULLA D' ALBUM

Composició de Lluís Reig

Teatro Catalá

L' INVENT DEL SIGLE

Comedia en un acte, en vers, original de D. Joaquín Ayné y Rabell. Estrenada en la nit del 23 en lo Teatro Romea.

Aquesta obra morí al veurer la llum de las *candilejas*. No agradá al públich, demostrantho ab expressivas mostrás de desagrado.—X.

Lo que deu esser la literatura

La literatura no deu consistir tan solsament en un enfarfech de paraulas, més ó menos ben col·locadas, brillant de tan en tan un pensament redonejat de períodos y cláusulas sonoras que fosen agradables al oído y que produhissin perfecta armonía; aixó tan valdría com vestir un maniquí ab riquíssims vestits y preciosos ornaments, li faltaria la vida que li dongués la expressió pera ser bell.

De la mateixa manera tota literatura deu mos-

trar un element intern que li dongui vida y calor; una idea capital que presideixi, mostrantnos que 's efecte d' un ser racional, imprimint allí son caràcter.

Lo fi principal de la literatura es la bellesa, y aquesta deu esser la meta á la que 's dirigeixin totas las miradas, puig que 's tracta de mouer los sentiments y afectes del cor humá, sens prescindir jamay de l' inteligencia que en tota obra dels homes deu sobresortir, ja que 's la que dirigeix tots sos actes y regula totas sas accions. Lo fi de tota obra artística es representar la naturalesa mediant lo verdader y hermós, no es la forma lo que constitueix la bellesa, sino que la verdadera bellesa está en lo fondo, en la idea qu' entranya y per quant exhibeix aquest fondo es més ó menos artística una obra, més ó menos hermosa, á la manera que un ser viu sempre es més bell que un de mort; per' aixó aquella frase *el arte por el arte*, no te cap valor científich y es més un crit de polémica que res més. Quan la materia cubreix la força, es dir, quan la forma exterior es tan espessa y atapada que no deixa enivreurer lo fondo, alló es anti-artístich y produeix un efecte contrari al que 's proposa

l' autor; més per' al contrari, en quan las for-
ças es mostrin més ágils, més transparents, hi
haurá més hermosura, l' obra artística pujará
son mérit; aixís ho podém veurer ab las bellas
naturals: una gran pedra, una massa inerme, no
produeixen cap espressió ni mouhen cap senti-
ment, mentres que las afiladas agullas gólicas
d' un edifici religiós ó profá, nos eleva á las altas
regions del esperit, puig l' ánima sempre mostra
sa inclinació vers allá ahont veu un de sos atri-
buts.

Tampoch deu excluirse de l' obra literaria y
artística la bellesa del ordre moral, que 's quan
totas las formas sensibles están en armonía y en
lo fondo es descubreix una gran energía de
l' ánima. En Tamayo y Baus diu: «que la litera-
tura en particular y l' art en general, consistirá

en fer veurer á la naturalesa per son costat més
espiritual, oferint á l' ánima un espectacle sem-
pre sublim de sí mateixa en imatjes sempre cla-
ras y vigorosas, extrayent de la realitat sens des-
figurarla y juntant lo bell ab lo verdader». Aixó
es precisament lo que veyém que fan tots los
bons literats, y hasta los mateixos que volen
presindir de la moralitat nos pintan las escenas
més eróticas y sensuales revestidas de un vel de
pudor y moralitat que fan més agradable l' asun-
to, sens el qual fora despreciat y hasta las per-
sonas menos escrupulosas ho atacarian. Heus
aquí com fins lo sentit moral deu formar part de
totas las obras literarias, y los que no l' admeten
no comprenen tot lo valor de l' obra artís-
tica.

JOAN AVINYÓ.

CATALUNYA ARTÍSTICA

REUS. — Nova fatxada de l' ermita de la Misericordia

En lo temple

Lo temple sant, en quietut estava,
encar las ombras lo cubrían tot;
sols en l' altar alguna llum brillava
costat del sacerdot.

¿Te 'n recordas, mon be? L' hostia sagrada
pausat lo nou Levita anava alsant,
y pel fum del encens embolcallada,
semblava estel radiant.

Tú en un recó, lluhint la mantellina,
t' estavas, en la ma 'l llibre de rés;
com en tal jorn lo meu amor, divina,
cap día t' he vist més.

Abdós, d' estrany impuls á la frisança,
per etzar nos mirarem fit á fit;
va esser tot hu mirarnos, ma esperança,
y enténdrens tot seguit.

Per xó als vesllums del auba matinera
que baixava per l' ample finestral,
vaig veurer ab plaher, nena encisera,
ta cara angelical

tornarse tot seguit com la rosella
á los besos de foch del sol d' estiu;
me semblares talment á una poncella,
quan primavera riu.

Y fent bullir mon cor á nova vida,
la nova vida de la santa llar,
l' ànima meva, per l' amor dormida,
tos ulls van despertar!...

JOAN RIBAS CARRERAS.

Servey de fora

REUS.—La secció dramática de la societat «El Porvenir Reusense,» dirigida pel intel·ligent aficionat D. Anton Gabarró, ha posat en escena durant los dos últims diumenges—á més d' alguna obra castellana—las celebradas comedias *Cura de moro*, *L' amor es cego* y *La sala de rebre* que obtingueren un desempenyo ajustadíssim.

La propia secció donará un dia d' aquests una funció en lo Teatro Fortuny, á benefici de las familias dels náufrechs del «Reina Regente,» per lo que segurament no ha de faltarli 'l desinteressat concurs de tota la població.—M.

GRANOLLERS.—Elegant en extrem estava lo saló de espectacles del «Casino de Granollers,» la nit del 21 del corrent, ab motiu de donarse en dit teatro la funció destinada pera recaudar fondos pera las desconsoladas familias dels náufrechs del «Reina Regente.»

Se representá ab bastant ajust per la companyia de aficionats que dirigeix lo Sr. Margarit, dos obras castellanas, obtenint aplausos la Srta. Galcerán, Margarit, Blanchart, Cunillera y Xiol.

Los Srs. Maspons, Vidal y Garrell, llegiren respectivament los originals treballs *A la memoria dels náufrechs*, *Balada* y *Danza Macabre* y últimament lo senyor Margarit ne llegí un altre ab lo títol de *Caritat*, degut á la ploma del Sr. Puig (D.)

Totas las composicions foren rebudas ab nutrits

aplaudiments; acompañadas al piano per lo Sr. Rodoreda, prengué part á la funció, la aventajada deixeble de dit mestre, la Srta. Margarit, cantant ab molta delicadesa y expressió l' aria de la ópera *Semiramis* y una cansó catalana del Sr. Rodoreda.

També gustosa prestá son concurs á la festa la aprofitada pianista Srta. Serratacó (E.) tocant magistralment en lo piano la *Rapsodia Húngara* de Litz, y lo *Tremolo* de Goodchalt.

Lo públich tributá á las Srtas. Margarit y Serratacó una ovasió pocas vegadas vista en lo «Casino.» Una pluja de rams omplí la escena veyentse ellas obsequiadas ab ricas y elegants toyas de flors.

Molt aplaudida fou la orquesta «La Catalana» per lo acert que tingué en lo variat repertori que tocá. Dita orquesta se encarregá de la execució de las pessas del programa sens retribució de cap mena.

608'20 ptas. fou lo total recaudat.

Lo impresor Sr. Garrell tirá á la safata sa factura ab la nota de pagada.

La Junta del «Casino» pagá 'ls demés gastos.

Tots los invitats y socis quedaren altament agrahts per tan lluhida festa.—C.

RODA.—En lo «Ateneo Rodense,» diumenge passat posaren en escena lo drama catalá *Un Jefe de la Coronela* y la comedia *Un cop de telas*, la execució res deixá que desitjá, distingintshi la primera actriu D.ª Dolors Mas en son respectiu papér, y los demés aficionats ab los seus.

SANS.—En lo teatro «El Porvenir» se celebrá lo benefici del Sr. Vaqué que posá ab escena *Lo Monjo negre*. Lo beneficiat s' hi distingí moltíssim. Acabá la funció ab la pessa titulada *Un viatge de boda*.—C.

TORELLÓ.—En lo teatro del «Centro Recreativo,» lo diumenge passat posaren en escena lo drama catalá *Lo Timbal del Bruch*.—J. S.

BADALONA.—Diumenge en lo Teatro Badalonés se posá en escena l' obra *Un Jefe de la Coronela*. Acabá la funció ab la bonica pessa *Un bateig á cops de punys*.—A.

VICH.—Diumenge, dia 14, en lo Teatro Ausonense per la companyia de aficionats del casino «La Unió Comercial,» posaren en escena lo magnífich drama catalá original de nostre poeta vigatá D. Joaquim Albanell y Vilas, *La Torre de la Fortuna*. Lo desempenyo siguié ben cuydat, se representá lo bonich sainete de D. Emilio Vilanova, *L' ase del hortolá* quin desempenyo va anar bé en general. Lo dilluns 15, representaren lo drama de D. Frederich Soler (Pitarra), *Batalla de Reynas*. La concurrencia que assistí siguié numerosa y aplaudí molt als joves aficionats. En dita funció hi va pendre part la banda municipal que durant los intermedis executá escullidas pessas de son repertori y fou dirigida baix la batuta del reputat mestre D. Lluís G. Jordá.

Lo dilluns 15 del corrent torná á obrir sas portas lo teatro del «Centro Industrial,» ab una funció que bé 's pot dir que fou un aconceixement, tant pels actors que hi prengueren part com pel bon nom que disfruta lo esmentat «Centro.» Se representá lo celebrat drama de D. Frederich Soler y Hubert (Serafí Pitarra), *Lo Collaret de Perlas*, que agradá moltíssim á la distingida concurrencia, aplaudint la execució que tant en conjunt com individualment fou esmerada, distingintshi la simpática primera actriu D.ª Dolors Santana, y los Srs. Alier, Franquesa, Echene, Ferrer, Buixó, Camps, Coma y Maciá.—J. S.

Cansó del prometatje

I

Carré amunt y carré avall
 ¡qué n' hi passava de tardes!
 carré amunt y carré avall
 hasta qu' ella anava al ball.

II

Per la sala, de papers
 ¡si n' hi feya davant d' ella!
 per la sala de papers
 fins que vaig sé 'l seu promés.

III

Cada festa, tot ballant,
 de mos amors li parlava,
 cada festa, tot ballant,
 y ella m' anava escoltant.

IV

Fins que un dia al dematí,
 surtint de missa primera,
 fins que un dia al dematí,
 va venir al bosch ab mí.

V

Sentint als aucells cantar,
 ella en mon pit recolzada,
 sentint als aucells cantar,
 volant lo temps va passar.

VI

Baixant del bosch, de brasset,
 ¡quina vergonya 'ns ne davam;
 baixant del bosch, de brasset,
 si algú reya, fent l' ullet.

VII

A la tarde, al sé á ballar,
 tant fadrinas com casadas,
 á la tarde, al sé á ballar,
 no més feyan que mirar.

VIII

No fa un mes de tot aixó,
 y avuy ja hem anat al iglesia,
 no fa un mes de tot aixó,
 y 'ns ha casat lo rectó.

ISIDOR MARTÍNEZ.

Novas

Acaba en lo present número, la divertida comedia en un acte, *Lo marit de la difunta*.

En los dos números vinents se donará la celebrada comedia en un acte, *L' ocasió fa 'l Uadre*, original del celebrat autor D. Conrat Roure.

Es aquesta pessa una de las millors de nostre teatro, y la edició que publicarem será la segona, tota vegada que la primera temps ha que ja está agotada. En la nova edició l' autor hi ha introduhit alguna petita variació.

Inmediatament comensará la publicació del interessant drama en cinch actes, rebut sempre ab gran

entussiasme, *Mestre Jan ó l' honra del trevall*, del conegut escriptor D. Joseph Oriol Molgosa Valls. Estrenat ab gran aplauso en lo Teatro Romea.

Diumenge passat, per la nit, en la «Societat Niu Guerrer», se celebrá una important vetllada musical.

Tots los executants foren aplaudits y molt celebrada la direcció, qu' estigué confiada al reputat mestre don Joseph M. Comella.

En lo número pròxim nos ocuparem detingudament del aconeximent teatral de la setmana, l' estreno del grandió espectáculo *Las monjas de Sant Ayman*, que tingué lloch dimecres passat.

Se tracta d' un éxit extraordinari.

Ha mort á Madrid lo celebrat actor Ricardo Calvo, digne successor del seu germá Rafel.

Al igual que per tot Espanya, la mort de Ricardo ha sigut sentidíssima á Barcelona, ahont se l' estimava en lo molt que 's mereixia.

Pròximament comensará á publicarse setmanalment y en forma de folletí, un aplech de treballs literaris.

La publicació estarà á càrrech de alguns individuos de l' agrupació del «Jovent Catalanista de Ripoll.»

Desde la present setmana, la Direcció del popular setmanari *La Tomasa*, ha deixat de correr á càrrech de D. Anton Ferrer y Codina.

Felicitém al apreciat setmanari.

En lo Teatro Romea segueix representantse ab gran acceptació lo preciós arreglo de D. Conrat Colomer, *La herencia del oncle Pau*.

Nos plau comunicar á nostres lectors, que 'l senyor Colomer nos ha honrat ab lo privilegi de la publicació de son important trevall.

En lo número vinent, comensarem á publicar la llista de las composicions rebudas pera l' actual Petit Concurs.

Tenim que comunicar á nostres lectors una noticia de sensació, y per demés agradable, ja qu' enclou una mostra de deferencia y honor al teatro de nostra terra, que may haurá tingut precedent en son género.

D. Lluís Mondet, de nacionalitat francesa, domiciliat desde fa molts anys á nostra ciutat, ha terminat una comedia CATALANA, en tres actes, que du per títol *La carta de casament*.

N' havem sentit una lectura, y augurém á son autor un éxit. Per nostre part farem tot lo possible pera que en la temporada vinent s' estreni en un dels teatros d' aquesta ciutat.

Avuy á Badalona en lo Teatro Zorrilla, tindrà lloch una funció á benefici de las familias dels náufrechs del «Reina Regente».

Lo desempenyó anirà á càrrech de la companyia de aficionats «Joseph Mata.»

Se posará en escena lo drama *Muralla de ferro*, seguidament se llegirán poesias alusivas al acte y acabarà la funció ab la humorada *La Marmota*.

Lo diumenge de Pasqua, la societat «D. Ramon de la Cruz», doná una funció teatral en son local, posantse en escena la gatada en dos actes, *Lo Cantadó*, en honor del soci D. Celestino Rodés; prenent part en lo seu desemenyo las senyoras Ojeda, Socias, y los socis aficionats senyors Pladevalls, Lamor, Sibecas, Cumellas, Socias y 'l beneficiat. Estigueren tots molt ajustats en los seus papers, essent obsequiats ab hermosos regalos humorístichs. Surtí 'l numerós públich molt complascut.

En el Eden Concert son molt celebradas las sarsuelas *Un Músich de Regiment* y *El gorro de Fermín* de D. Joseph Maria Pous habentse posat també en estudi una sarsuela castellana titulada *Quinta en venta* del mateix autor y de la que 'n tenim molt bonas noticias.

A Mataró, diumenge passat, en la societat «Nova Constancia», se celebrá una notable funció á benefici de las familias dels náufrechs del «Reina Regente.» S' hi representá l' antiga obreta *Lo noy de las camas tortas*.

Sabem que la bonica producció del conegut autor dramátich D. Joseph Maria Pous, *Lo Diner*, se posará en escena en lo teatro Olimpo, lo dia 27 del corrent més, y que la tenen en estudi las societats «Antichs Guerrers» de aquesta capital, la «Aussonense de Vich» y la del «Lasso» á Figueras.

En lo «Centre Excursionista de Catalunya» devant de numerosa y distingida concurrencia tingué lloch divendres de la setmana passada la lectura de una excursió en plé iver, ab projeccions lluminosas de fotografias presas durant l' excursió pels socis Srs. Alexandrer y Atmetller.

Después de llegida la memoria per un dels senyors indicats, per medi de una llanterna mágica iluminada per la llum Drumont, 's propagaren sobre una tela las distintas vistas presas durant l' excursió de Ribas á Nuria.

La impresió que feu aquestá preciosa novetat, siguié de que s' estava *feut l' excursió*, sens mourers d' assentats, presentantse ab tanta realitat los diferents paisatges, y enclhian un *color* tan natural que semblaba trovarse per aquells paisatges.

En número de 34 foren las vistas exposadas.

La concurrencia que omplia per complert 'l local, felicitá á dits socis Srs. Alexandrer y Atmetller per sa novetat, esperant veurer alguna altre sessió ab projeccions lluminosas.

De tot cor felicitem á dits socis.

Demá diumenge dia 28, tindrà lloch la festa patronal del «Centre,» en lo Saló de Cent. Promet ser una festa molt lluhida, llegintse treballs dels mes celebrats escriptors catalans.

Lo «Centre Escolar Catalanista» ha emprés justa y enérgica campanya, contra alguns dels articles del Códich Civil, que son una ofensa pera los que vulguem dirnos catalans.

No cal dir quant desitjem lo bé de totas las gestions que fassi l' estimat «Centre.»

Avuy tindrà lloch en la distingida societat «Miss Helyett,» una vetllada literaria-musical en la que hi pendrán part distingits artistas.

La companyia Tomba está fent una campanya brillantissima en lo teatro Tivoli. Se veu favorescuda per numerosíssim públich que cada nit va á recrearse ab la esmerada interpretació que allí 's donan á totas quantas obras posan en escena.

Enigmas

Geroglífich

V W R V I

F L O R

J. SUBIRANA.

Las soluciones en lo próximo número

★ ★

Soluciones dels insertats en lo número 167

XARADA.—Ca-ta-la-nís-ta.

LA TERRAYRE

Poema original de F. BONET CARRASCO

PREU DOS RALS

Se ven per totas las llibrerias y en aquesta Administració

AVIS. — Tots los senyors que vulguin enquadernar *Lo marit de la difunta*, poden passar á verificar lo cambi baix las condicions de costum.

Preu 10 céntims.